

Sygn. akt: I C 870/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 24 kwietnia 2018r

Sąd Rejonowy w Gdyni, I Wydział Cywilny

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowicka - Midziak

Protokolant: Małgorzata Wilkońska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2018r

sprawy z powództwa **Z. G.**

przeciwko **J. K.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy – wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19.09.2012r wydany w sprawie I C 310/12 co do punktu I. wyroku w zakresie kwoty 800 zł. (osiemset złotych), stanowiącej część odsetek ustawowych od należności głównej w kwocie 54 708,33 zł. za okres od dnia 19.03.2012r do dnia 11.12.2015r;
2. nie obciąża powódki kosztami procesu, koszty opłaty od pozwu, od której uiszczenia była zwolniona, przejmując na rachunek Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni;
3. nie obciąża pozwanej kosztami procesu;
4. przyznaje pełnomocnikowi z urzędu powódki adwokatowi A. S. wynagrodzenie w kwocie 442,80 zł. (czteryście czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy) tytułem pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu, które nakazuje wpłacić ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gdyni.

Sygnatura akt: I C 870/16

UZASADNIENIE

Powódka Z. G. wniosła pozew przeciwko J. K. domagając się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 września 2012r. wydanego w sprawie o sygnaturze akt I C 310/12 zaopatrzonego klauzulą wykonalności na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Gdyni w części dotyczącej kwoty 800 zł stanowiącej część odsetek ustawowych od należności głównej zasądzonej za okres od dnia 19 marca 2012r. do dnia 11 grudnia 2015r.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, iż wyrokiem z dnia 19 września 2012r. Sąd Rejonowy w Gdyni zasądził od niej na rzecz pozwanej tytułem zachowku po zmarłym ojcu stron kwotę 54.708,33 zł wraz odsetkami ustawowymi płatnymi od dnia 19 marca 2012r. do dnia zapłaty. W dniu 10 grudnia 2015r. siostra powódki wpłaciła w jej imieniu na rzecz pozwanej pełną kwotę zasądzzonego zachowku, co zostało zaksięgowane na rachunku pozwanej w dniu 11 grudnia 2015r. Do zapłaty pozostały należne odsetki liczone od dnia 19 marca 2012r. do dnia 11 grudnia 2015r. w kwocie 23.905,29 zł. W 19 stycznia 2016r. powódka przekazała bezpośrednio do rąk wierzyciela tytułem zaległych odsetek kwotę 1.000 zł, a następnie dokonała trzech kolejnych wpłat zaległych odsetek w łącznej wysokości 1.500 zł. Łącznie do dnia 2 maja 2016r. powódka wpłaciła kwotę 2.500 zł, więc do spłaty zaległych odsetek pozostała jej kwota 21.405,29 zł. Jednocześnie w dniu 18 marca 2016r. Komornik sądowy M. Z. wszczął na wniosek pozwanej postępowanie egzekucyjne na podstawie wyżej opisanego tytułu wykonawczego w zakresie egzekucji kwoty 22.205,29

zł wraz z kosztami postępowania. Z powyższego wynika, że pozwana domaga się kwoty wyższej o 800 zł aniżeli kwota pozostała powódce do spłaty. Powyższe okoliczności powódka zgłaszała zarówno wierzycielowi jak i komornikowi.

(pozew k. 3-4, pismo procesowe powódki z dnia 4 lipca 2017r. k. 35-38)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Pozwana potwierdziła, że powódka ma wobec niej niespłacone zobowiązanie z tytułu odsetek wynikające z wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z 19 września 2012r. Pozwana wskazała, iż skierowała sprawę do egzekucji zaznaczając we wniosku, że powódka według stanu na dzień 8 marca 2016r. uregulowała zobowiązanie w części tj. do kwoty 1.700 zł, a Komornik uwzględnił to zastrzeżenie. W dniu 17 marca 2016r. powódka wpłaciła pozwanej kwotę 700 zł, o czym pozwana poinformowała Komornika sądowego i wniosła o zaliczenie tej sumy na poczet należności głównej. Według stanu na dzień 22 marca 2016r. pozwana poinformowała Komornika o wszystkich wpłatach dokonanych przez powódkę tj. o kwocie 2.400 zł. Pozwana potwierdziła, że w dniu 2 maja 2016r. powódka wpłaciła na jej rzecz kwotę 100 zł, lecz wpłata została dokonana po wszczęciu i powiadomieniu powódki o postępowaniu egzekucyjnym, gdzie każda kolejna wpłata powinna trafiać do komornika. Pozwana wskazuje, że nieprawidłowe działanie powódki nie powinno jej obarczać, choć wskazała, że kwota 100 zł do niej trafiła i w konsekwencji uznała roszczenie w tej części. Pozwana wniosła o obciążenie powódki całością kosztów sądowych, gdyż nie dała powodu do wytoczenia sprawy. Gdyby bowiem powódka poinformowała pozwaną o swoim żądaniu przed skierowaniem sprawy do sądu to postępowania w ogóle by nie było. Jak zaznaczyła pozwana zaistniały podstawy do obciążenia powódki całością kosztów sądowych, albowiem pozwana nie dała powodu do wytoczenia sprawy, a w chwili jej wszczęcia żądanie pozwu co do kwoty 700 zł było już nieaktualne. Niezależnie od powyższego pozwana poinformowała komornika o wpłacie 100 zł i wniosła o zaliczenie tej sumy na poczet należności głównej.

(odpowiedź na pozew k. 49-49v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 19 września 2012r. wydanym w sprawie o sygnaturze I C 310/12 Sąd Rejonowy w Gdyni zasądził od Z. G. na rzecz J. K. kwotę 54.708,33 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 marca 2012r. do dnia zapłaty (pkt I.), w pozostałym zakresie powództwo oddalił (pkt II.) oraz zasądził od Z. G. na rzecz J. K. kwotę 3.153,75 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt III.).

Wyrokiem z dnia 29 października 2013r. wydanym w sprawie o sygnaturze III Ca 947/12 Sąd Okręgowy w Gdańsku zmienił wyżej opisany wyrok w ten sposób, że m.in. uchylił pkt III. i odstąpił od obciążania Z. G. kosztami procesu w całości (pkt I), zaś w pozostałym zakresie apelację oddalił (pkt II.). Powyższe orzeczenie w zakresie punktu I. uprawomocniło się z chwilą jego wydania, a w punkcie drugim z dniem 21 grudnia 2013r.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 września 2012r. k. 115 akt sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze I C 310/12, wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 29 października 2013r. k. 190 tamże, zarządzenie z dnia 18 marca 2014r. k. 218 tamże)

W dniu 10 grudnia 2015r. powódka uiściła przelewem na rachunek bankowy pozwanej kwotę 54.708,33 zł tytułem spłaty kwoty głównej zgodnie z sygn. akt I C 310/12 z dnia 19 września 2012r.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o potwierdzenie złożenia dyspozycji przelewu k. 39)

W dniu 19 stycznia 2016r. powódka przekazała bezpośrednio do rąk pozwanej kwotę 1.000 zł. Pozwana pokwitowała przyjęcie tej kwoty, wskazując, że zalicza je na poczet odsetek od należności głównej wynikającej z prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 września 2012r. sygn. akt I C 310/12.

(okoliczność bezsporna ustalona w oparciu o pokwitowanie z dnia 19 stycznia 2016r. k. 40)

Następnie, powódka wpłaciła na rachunek pozwanej następujące kwoty:

- w dniu 12 lutego 2016r. kwotę 700 zł tytułem „odsetek sygn. akt I C 310/12 z dnia 19.09.2012”;
- w dniu 17 marca 2016r. kwotę 700 zł tytułem „odsetek sygn. akt I C 310/12 z dnia 19.09.2012”;
- w dniu 2 maja 2016r. kwotę 100 zł tytułem „odsetek sygn. akt I C 310/12 z dnia 19.09.2012”;

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o potwierdzenia wpłaty k. 41-43)

W dniu 8 marca 2016r. pozwana złożyła u Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni M. Z. wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko powódce w celu wyegzekwowania m.in. odsetek ustawowych od kwoty 54.708,33 zł obliczonych od dnia 19 marca 2012r. do dnia zapłaty tj. dnia 11 grudnia 2015r. na podstawie wyżej opisanego tytułu wykonawczego. We wniosku pozwana wskazała, że dłużnik częściowo uregulował zobowiązanie wynikające z przedmiotowego tytułu wykonawczego i wpłacił na rzecz wierzyciela łącznie kwotę 1.700 zł.

Pismem z dnia 11 marca 2016r. Komornik zawiadomił powódkę o wszczęciu egzekucji, co zostało jej doręczone w dniu 18 marca 2016r. W zawiadomieniu Komornik wskazał, że kwota zaległych odsetek wynosi 22.205,29 zł.

Pismem z dnia 22 marca 2016r. pełnomocnik wierzyciela poinformował Komornika, że powódka uiściła w dniu 18 marca 2016r. na rachunek bankowy wierzyciela kwotę 700 zł i wniósł o jej zaliczenie na poczet należności głównej.

Pismem z dnia 24 marca 2016r. powódka wniosła o ograniczenie egzekucji należności z tytułu odsetek do kwoty 21.461,83 zł, wskazując, że uiściła do rąk wierzyciela kwotę 2.500 zł. Do wniosku powódka dołączyła potwierdzenia wpłaty.

Pismem z dnia 4 kwietnia 2016r. Komornik zawiadomił trzeciodłużnika – (...). S.A. o zajęciu wierzytelności w celu wyegzekwowania kwoty 21.505,29 zł z tytułu zaległych odsetek.

Pismem z dnia 2 lutego 2017r. Komornik wezwał trzeciodłużnika Zakład Ubezpieczeń Społecznych do dokonywania potrąceń z emerytury dłużnika w celu wyegzekwowania kwoty 21.505,29 zł z tytułu zaległych odsetek, zaś pismem z dnia 2 października 2017r. wskazał, że kwota zaległych odsetek wynosi 21.500,61 zł.

Pismem z dnia 24 października 2017r. pełnomocnik wierzyciela poinformował Komornika, że powódka uiściła w dniu 2 maja 2016r. na rachunek bankowy wierzyciela kwotę 100 zł i wniósł o jej zaliczenie na poczet należności głównej.

Pismem z dnia 25 października 2017r. Komornik poinformował powódkę, że kwota zaległych odsetek wynosi 21.367,41 zł.

(dowód: wniosek o wszczęcie egzekucji k. 1 akt egzekucyjnych Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni M. Z. o sygnaturze Km 119/16, zawiadomienie o wszczęciu egzekucji k. 7 tamże, zpo k. 16 tamże, pismo wierzyciela z dnia 22 marca 2016r. k. 22 tamże, pismo dłużnika z dnia 24 marca 2016r. k. 24 tamże, zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego i zakazie wypłat z dnia 4 kwietnia 2016r. k. 34, wezwanie do dokonywania potrąceń z renty lub emerytury z dnia 2 lutego 2017r. k. 63 tamże, wezwanie do dokonywania potrąceń z renty lub emerytury z dnia 2 października 2017r. k. 68 tamże, pismo wierzyciela z dnia 24 października 2017r. k. 69 tamże, pismo Komornika z dnia 25 października 2017r. k. 70 tamże)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w całości na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową oraz znajdujących się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Gdyni o sygnaturze I C 310/12 oraz aktach egzekucyjnych Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gdyni M. Z. o sygnaturze Km 119/16. Oceniając zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy Sąd nie dopatrył się żadnych podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności wyżej wskazanych dokumentów. Podkreślić bowiem należy, iż dowody w postaci tytułu wykonawczego oraz pism Komornika mają charakter dokumentów urzędowych, które korzystają z domniemania

autentyczności i zgodności z prawdą wyrażonych w nich oświadczeń, zaś w toku niniejszego postępowania żadna ze stron nie kwestionowała domniemań przysługujących tym dokumentom w trybie art. 252 kpc. Nadto, za w pełni wiarygodne należało uznać także wymienione powyżej dokumenty prywatne w postaci potwierdzeń wpłaty, pokwitowania czy pism stron złożonych w toku postępowania egzekucyjnego, gdyż żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów ani nie zaprzeczyła, iż osoby podpisane pod tymi dokumentami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych. Powyższe dokumenty nie budzą również żadnych wątpliwości Sądu co do ich autentyczności, gdyż nie noszą żadnych śladów podrobienia, przerobienia ani innej ingerencji w ich treść.

W niniejszej sprawie powódka domagała się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 września 2012r. wydanego w sprawie o sygnaturze akt I C 310/12 w części dotyczącej kwoty 800 zł stanowiącej część odsetek ustawowych od należności głównej zasądzonej za okres od dnia 19 marca 2012r. do dnia 11 grudnia 2015r. Podstawę prawną powództwa stanowił przepis art. 840 § 1 pkt 2 kpc, zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne.

W ocenie Sądu, powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości. Bezsporne bowiem w niniejszej sprawie było, iż po wydaniu tytułu wykonawczego powódka dokonała na rzecz pozwanej, poza postępowaniem egzekucyjnym, kilku wpłat na łączną kwotę 2.500 zł. Jak wynika bowiem z przedłożonych dokumentów prywatnych w postaci pokwitowania wystawionego przez pozwaną oraz potwierdzeń wpłaty w dniu 19 stycznia 2016r. powódka przekazała bezpośrednio do rąk pozwanej kwotę 1.000 zł, która została zaliczona na poczet odsetek od należności głównej wynikającej z prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 września 2012r. w sprawie o sygnaturze I C 310/12, następnie w dniu 12 lutego 2016r. uiszczyła na rachunek bankowy pozwanej kwotę 700 zł, w dniu 17 marca 2016r. ponownie kwotę 700 zł, zaś w dniu 2 maja 2016r. kwotę 100 zł. Wszystkie wpłaty zostały dokonane na poczet należności z tytułu odsetek wynikających z wyroku z dnia 19 września 2012r. oraz bezpośrednio do rąk wierzyciela, poza postępowaniem egzekucyjnym. Jak natomiast wskazuje się w orzecznictwie w sytuacji gdy wierzyciel zostaje zaspokojony poza postępowaniem egzekucyjnym, w drodze dobrowolnego spełnienia świadczenia przez dłużnika, nie gaśnie wykonalność tytułu wykonawczego i istnieje możliwość jego wykonania (wszczęcia postępowania egzekucyjnego). Żądanie pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności jest zatem dopuszczalne, a podstawę takiego żądania stanowi nastąpienie po powstaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, wskutek którego zobowiązanie, w całości lub w części, wygasło (art. 840 § 1 pkt 2 kpc). Takim zdarzeniem jest niewątpliwie spełnienie świadczenia przez dłużnika (por. wyrok SN z 4 listopada 2005r., V CK 296/05, L.). Z powyższych względów należało uznać, że istnieje teoretyczne niebezpieczeństwo prowadzenia przez wierzyciela egzekucji w stosunku do tych uiszczonych poza postępowaniem egzekucyjnym wierzytelności. Dlatego też powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W świetle zebranego materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że Komornik nie prowadził egzekucji w stosunku do należności dobrowolnie zaspokojonych przez powódkę bezpośrednio do rąk wierzyciela. Zważyć bowiem należy, iż już we wniosku egzekucyjnym z dnia 8 marca 2016r. pozwana wskazała, że powódka częściowo uregulowała zobowiązanie wynikające z ww. tytułu wykonawczego i wpłaciła na rzecz wierzyciela łącznie kwotę 1.700 zł. Powyższa kwota została uwzględniona przez Komornika. Zwrócić należy uwagę, że zaległość z tytułu odsetek ustawowych obliczonych od kwoty 54.708,33 zł za okres od dnia 19 marca 2012r. do dnia zapłaty tj. dnia 11 grudnia 2015r. wynosiła łącznie 23.905,29 zł, natomiast w zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji z dnia 11 marca 2016r. Komornik wskazał, że kwota zaległych odsetek wynosi 22.205,29 zł. Po dokonaniu kolejnej wpłaty przez powódkę w dniu 17 marca 2016r., pełnomocnik wierzyciela skierował do Komornika pismo z dnia 22 marca 2016r. informując Komornika, że powódka uiszczyła na rachunek bankowy wierzyciela kwotę 700 zł i wniósł o jej zaliczenie na poczet należności głównej. Przedmiotowa wpłata także została uwzględniona przez Komornika, gdyż w pismach kierowanych do trzeciodłużników tj. w piśmie z dnia 4 kwietnia 2016r. adresowanym do (...) S.A., a także w wezwaniu z dnia 2 lutego 2017r. skierowanym do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ujęta została kwota 21.505,29 zł z tytułu zaległych

odsetek. Po ostatniej wpłacie dokonanej przez powódkę w dniu 2 maja 2016r. pełnomocnik wierzyciela pismem z dnia 24 października 2017r. poinformował Komornika o wpłacie kwoty 100 zł i wniósł o jej zaliczenie na poczet należności głównej. W następstwie powyższego Komornik ograniczył egzekucję z odsetek do kwoty 21.367,41 zł, co wynika z pisma Komornika z dnia 25 października 2017r. W świetle przedstawionych powyżej okoliczności nie budzi wątpliwości, że nie doszło do dwukrotnego zaspokojenia tych samych należności w postępowaniu egzekucyjnym i dobrowolnie, bezpośrednio do rąk wierzyciela.

Reasumując, na mocy art. 840 § 1 pkt 2 kpc Sąd uwzględnił powództwo w całości i pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 września 2012r. wydanego w sprawie o sygnaturze akt I C 310/12 co do punktu I. w części tj. w zakresie kwoty 800 zł stanowiącej część odsetek ustawowych od należności głównej w kwocie 54.708,33 zł za okres od dnia 19 marca 2012r. do dnia 11 grudnia 2015r.

Na mocy art. 102 kpc Sąd odstąpił od obciążania powódki kosztami procesu, uznając, iż w niniejszej sprawie zachodzi szczególny przypadek o jakim mowa w przepisie art. 102 k.p.c. Nie ulega wątpliwości, że przepis art. 102 k.p.c. urzeczywistnia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Zważyć jednak należy, iż nieskonkretyzowanie w tym przepisie „wypadków szczególnie uzasadnionych” oznacza, że to sądowi rozstrzygającemu sprawę została pozostawiona ocena, czy całokształt okoliczności pozwala na uznanie, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, przemawiający za nieobciążaniem strony przegrywającej spór kosztami procesu w całości lub w części. Takie stanowisko znajduje również potwierdzenie w orzecznictwie. W wyroku z dnia 2 października 2015r. I ACa 2058/14 LEX nr 1820933 Sąd Apelacyjny w Warszawie stwierdził, że sposób skorzystania z przepisu art. 102 k.p.c. jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym sądu orzekającego i do jego oceny należy przesądzenie, czy wystąpił szczególnie uzasadniony wypadek, który uzasadnia odstąpienie, a jeśli tak, to w jakim zakresie, od generalnej zasady obciążenia kosztami procesu strony przegrywającej spór. Ustalenie, czy w danych okolicznościach zachodzą "wypadki szczególnie uzasadnione", ustawodawca pozostawia swobodnej ocenie sądu, która następuje niezależnie od przyznanego zwolnienia od kosztów sądowych. Zgodnie natomiast ze stanowiskiem Sądu Najwyższego zawartym w postanowieniu z dnia 22 lutego 2011r. II PZ 1/11 trudna sytuacja życiowa, majątkowa, zdrowotna, osobista, która uniemożliwia pokrycie przez stronę kosztów procesu należnych przeciwnikowi, należy do okoliczności uzasadniających odstąpienie od zasady wyrażonej w art. 98 § 1 k.p.c. Dokonując tej oceny sąd orzekający winien kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości, a podważenie oceny tego sądu wymaga wykazania że jest ona wadliwa. Nadto, należy zwrócić uwagę, że zastosowanie przepisu art. 102 k.p.c. nie wymaga osobnego wniosku od strony przegrywającej. Powinno ono być ocenione w całokształcie okoliczności konkretnego przypadku, z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego do kręgu tych okoliczności zalicza się między innymi ciężką sytuację strony przegrywającej (por. wyrok SN z dnia 17 listopada 1972r., I PR 423/72, OSNC 1973, Nr 7-8, poz. 138).

Odstępując od obciążania powódki kosztami procesu Sąd miał na uwadze jej trudną sytuację finansową i zdrowotną. Zważyć bowiem należy, iż powódka utrzymuje się ze świadczeń pomocy społecznej w kwocie ponad 600 zł. Jest osobą o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności i w niniejszej sprawie była zwolniona od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od pozwu. Ponadto, wytaczając powództwo, powódka działała bez pomocy fachowego pełnomocnika. Natomiast, koszty opłaty od pozwu, od której uiszczenia powódka była zwolniona, Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni, wobec braku podstaw do obciążenia tymi kosztami strony pozwanej.

Nadto, na mocy art. 101 kpc, mimo uwzględnienia powództwa w całości, Sąd nie obciążył pozwanej kosztami procesu, uznając, że nie dała ona powodu do wytoczenia powództwa. Jak bowiem szczegółowo wskazano powyżej, po każdorazowej wpłacie dokonanej przez powódkę bezpośrednio do rąk wierzyciela, pozwana zawiadamiała o tym fakcie komornika i wносиła o zaliczenie wpłat na poczet egzekwowanych należności. Wskutek powyższego nie doszło do dwukrotnego wyegzekwowania tej samej należności, wbrew temu, co podnosiła w swoich pismach procesowych powódka.

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o adwokaturze (Dz.U. z 2017 r. poz. 2368) w zw. z § 8 pkt 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy

prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015r. poz. 1801) Sąd przyznał pełnomocnikowi z urzędu powódki adwokatowi A. S. wynagrodzenie w kwocie 442,80 zł. tytułem pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu i nakazał wypłacić tę należność ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gdyni. Na przyznaną kwotę składają się: opłata minimalna za czynności pełnomocnika w kwocie 360 zł, powiększona o podatek od towarów i usług w aktualnie obowiązującej stawce 23 % (82,80 zł).